

Sygn. akt V KK 560/18

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 12 grudnia 2018 r.,
na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

sprawy **T. G.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. i in.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 8 czerwca 2018 r., IV Ka [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w G.

z dnia 17 stycznia 2018 r, sygn. akt VII K [...],

p o s t a n a w i a:

- 1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2) obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 17 stycznia 2018 r. (sygn. akt VII K [...]) T. G. został uznany winnym czynu z art. 286 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrok ten został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 8 czerwca 2018 r. (sygn. akt IV Ka [...]).

Od powyższego prawomocnego orzeczenia kasację wniósł obrońca skazanego, zarzucając przedmiotowemu rozstrzygnięciu rażące naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na treść orzeczenia:

„1. art. 433 § 1 i § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. polegające na nierozpoznaniu przez Sąd Okręgowy zarzutu apelacji naruszenia przez Sąd I instancji art. 6 k.p.k., art. 42 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 6 ust. 3 lit. c Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności w zw. z art. 353 § 3 k.p.k. i art. 16 § 1 k.p.k. przejawiającego się w zaniechaniu doręczenia przez Sąd i instancji oskarżonemu pozbawionemu wolności zawiadomienia o terminie rozprawy wraz z pouczeniem o 7-dniowym terminie do złożenia wniosku o doprowadzenie, a następnie rozpoznanie sprawy na rozprawie pod nieobecność oskarżonego, mimo iż termin do złożenia przez oskarżonego wniosku o doprowadzenie nie upłynął, co w konsekwencji skutkowało utrzymaniem w mocy zaskarżonego apelacją wyroku;

2. art. 118 § 1 i § 2 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k., art. 42 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 6 ust. 3 lit. c Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, polegające na przyjęciu przez Sąd Okręgowy, że sformułowanie obrońcy do protokołu rozprawy „wnosi o odroczenie rozprawy, ponieważ oskarżony chce wziąć udział w rozprawie i złożyć wniosek w trybie art. 387 §1 k.p.k.” nie ujawnia woli oskarżonego co do uczestnictwa w czynnościach procesowych przed sądem i nie stanowi wniosku o doprowadzenie oskarżonego na rozprawę, a w konsekwencji dopuszczenie przez Sąd Okręgowy możliwości przeprowadzenia rozprawy pod nieobecność oskarżonego pozbawionego wolności, który działając poprzez obrońcę wyraźnie domagał się zapewnienia udziału w tej rozprawie celem złożenia wniosków procesowych służących obronie jego interesów.”

Podnosząc powyższe zarzuty, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i utrzymanego nim w mocy wyroku Sądu Rejonowego w G. i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na powyższą kasację, Prokurator Prokuratury Okręgowej w W. wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym.

Zarzuty kasacji de facto powielają zarzuty apelacyjne. Skarżący kwestionuje prawidłowość powiadomienia oskarżonego o terminie rozprawy z dnia 17 stycznia 2018 r. Jednak z uzasadnienia Sądu II instancji i akt sprawy wynika, że oskarżony

był poprawnie powiadomiony o rozprawie i nie złożył żadnego wniosku o jej odroczenie. Nawet jeżeli oskarżony odebrał powiadomienie będąc na wolności, a następnie został jej pozbawiony – należy podzielić pogląd Prokuratora zawarty w odpowiedzi na kasację, iż wtedy trzeba przyjąć początek biegu terminu do złożenia stosownego wniosku od dnia pozbawienia wolności. Art. 353 k.p.k. nie przewiduje obowiązku doręczania ponownie zawiadomienia o rozprawie w przypadku, gdy status oskarżonego zmienia się w związku z pozbawienia go wolności. Podkreślić należy, że zawiadomienie zawierało wszelkie pouczenia o prawach oskarżonego co do kwestii obecności. Wobec powyższego należało podzielić rozważania Sądu odwoławczego w tej materii.

Podsumowując, zdaniem Sądu Najwyższego, Sąd odwoławczy dopełnił standardu kontroli apelacyjnej. Pamiętać należy, że stopień szczegółowości rozważań sądu odwoławczego, w wykonaniu obowiązku wynikającego z art. 457 § 3 k.p.k., uzależniony jest od jakości wywodów zawartych w uzasadnieniu wyroku sądu pierwszej instancji oraz we wniesionym środku odwoławczym i w zależności od meritum sprawy może przybrać formę bardziej lub mniej rozbudowanego wyводу.

Wobec tego należało orzec jak w sentencji.